

РЕШЕНИЕ

№ 546

гр. Горна Оряховица, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, II СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Емануел В. Вардаров

при участието на секретаря Мариянка Г. Къцаркова
като разгледа докладваното от Емануел В. Вардаров Гражданско дело № 20224120100696 по описа за 2022 година

Предявени искове по реда на чл.415 от ГПК относно установяване на вземания по: чл.79 от ЗЗД ввр. чл.327 ал.1 от ТЗ ввр. чл.17 т.2 от ОУДПЕЕ на „Е.ОН България Продажби”АД и чл.294 ал.1 от ТЗ ввр. чл.86 от ЗЗД.

Ищецът „Енерго-Про Продажби”АД(чрез юрисконсулт В.М.) твърди в исковата си молба, че И. А. Ю. е клиент на „Енерго-Про Продажби”АД, с клиентски№****3, във връзка с продажба на ел.енергия за обект на потребление заведен с абонатен№0****, находящ се в с.Д. ул.**** Общ.Л.. Облигационните отношения се регламентирани от ОУДПЕЕ на „Е.ОН България Продажби”АД, приети на основание чл.98а от ЗЕ от УС на „Е.ОН България Продажби”АД и били одобрени от ДКЕВР. Съгласно чл.17 т.2 от ОУДПЕЕ, приложими към настоящия момент, „потребителят се задължава да заплаща стойността на използваната в имота електрическа енергия в сроковете и по начина, определени в тези Общи условия”. Сроковете били регламентирани в чл.26 от ОУДПЕЕ, като в чл.26 ал.6 изрично било посочено, че потребителят се счита за надлежно уведомен, че дължи плащане на използваната ел.енергия в посочените срокове, независимо дали е получил предварително писмено уведомление за размера на задължението, т.е. потребителят изпада в забава след настъпване на падежа на съответната фактура, без да е необходимо изпращането на изрична покана за заплащане на дължимите суми. Съгласно чл.38 от ОУДПЕЕ „потребител, който не изпълни задължението си за плащане в срок на дължими към "Енерго-Про Продажби”АД суми, дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва за всеки просрочен ден”. В тази връзка, ищецът депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК пред ГОРС. След образуване на ч.гр.дело№2259/2021г. е била издадена Заповед№1120/09.12.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, на И. А. Ю. към „Енерго-Про Продажби”АД, за: сумата 272.16лв., представляваща незаплатена цена на потребена ел.енергия, в периода: 08.06.2021г.-26.08.2021г. дължима съгласно ОУ ДПЕЕ на „Енерго-Про Продажби”АД за обект с абонатен№0**** и клиентски№****3 на адрес: с.Д. ул.**** Общ.Л., за което е издадена фактура№ФП0311044262/09.07.2021г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 08.12.2021г. до окончателното и изплащане; сумата 7.41лв., представляваща обезщетение за забава в плащането на задължението в размер на законната лихва за периода от падежа на фактурата - 20.08.2021г. до 26.11.2021г.; сумата 75.00лв., представляваща направените по делото разноси(ДТ и юрисконсултско възнаграждение). Издадената заповед за изпълнение била връчена на длъжника при условията на чл.47 ал.5 от ГПК. С Разпореждане от 18.03.2022г. ГОРС е указал на заявителя, че в едномесечен срок от връчване на препис от настоящото разпореждане може да предяви против длъжника иск за установяване

на вземането си по заповедта за изпълнение, като довнесе дължимата държавна такса. Моли съда, да приеме за установено по предявен иск от страна на „Енерго-Про Продажби“ АД против И. А. Ю., че И. А. Ю. дължи на „Енерго-Про Продажби“ АД по Заповед №1120/09.12.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, издадена по ч.гр.дело №2259/2021г. на ГОРС: сумата 272.16лв., представляваща незаплатена цена на потребена ел.енергия, в периода: 08.06.2021г.-26.08.2021г. дължима съгласно ОУ ДПЕЕ на „Енерго-Про Продажби“ АД за обект с абонатен №0**** и клиентски №****3 на адрес: с.Д. ул.**** Общ.Л., за което е издадена фактура №ФП0311044262/09.07.2021г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 08.12.2021г. до окончателното и изплащане; сумата 7.41лв., представляваща обезщетение за забава в плащането на задължението в размер на законната лихва за периода от падежа на фактурата - 20.08.2021г. до 26.11.2021г. Претендира и направените в исковото производство разноски(ДТ и юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78 ал.8 от ГПК ввр. Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения), както и в заповедното производство.

Ответната страна И. А. Ю. не депозира отговор на исковата молба, не се явява в съдебно заседание и не взема становище по предявения искове.

След като обсъди доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и ги прецени съобразно правилата на ГПК, съдът приема за установено следното:

И. А. Ю. е клиент на „Енерго-Про Продажби“ АД, с клиентски №****3, във връзка с продажба на ел.енергия за обект на потребление заведен с абонатен №0****, находящ се в с.Д. ул.**** Общ.Л..

Облигационните отношения са регулирани от ОУ на ДПЕЕ на „Е.ОН България Продажби“ АД, изготвени и влезли в сила по предписания ред в чл.98а от ЗЕ. Не се спори също, че е ползвала ел.енергия през процесния период: 28.03.2019г.-27.07.2019г. Облигационните отношения са регулирани от ОУ на ДПЕЕ на „Е.ОН България Продажби“ АД, изготвени и влезли в сила по предписания ред в чл.98а от ЗЕ. Ищецът е издал фактура №ФП0311044262/09.07.2021г. на стойност 272.16лв.

Приложени са Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „Е.ОН България Продажби“ АД/понастоящем „Енерго-Про Продажби“ АД/, приети на основание на чл.98а от ЗЕ от УС на „Е.ОН България Продажби“ АД с протокол №12/28.06.2007г. и одобрени с Решение №ОУ-061/07.11.2007г. на ДКЕВР, както и от Общи условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на „Е.ОН България Мрежи“ АД/понастоящем „Енерго-Про Мрежи“ АД/, приети на основание на чл.98б от ЗЕ, утвърдени от УС на „Е.ОН България Мрежи“ АД/понастоящем „Енерго-Про Мрежи“ АД/ с протокол №14/27.06.2007г. и одобрени с Решение №ОУ-060/07.11.2007г. на ДКЕВР и изменени/допълнени с Решение №ОУ-004/06.04.2009г. на ДКЕВР. В чл.46 ал.1 от Общите условия на „Е.ОН България Продажби“ АД/понастоящем „Енерго-Про Продажби“ АД/ и в чл.64 ал.1 от Общите условия на „Е.ОН България Мрежи“ АД/понастоящем „Енерго-Про Мрежи“ АД/ е предвиден реда за влизане в сила на същите, а именно 30 дни след първото им публикуване в един централен, в един местен всекидневник или Internet-страницата на съответното дружество.

По заявление на „Енерго-Про Продажби“ АД за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК пред ГОРС е било образувано ч.гр.дело №2259/2021г. и е била издадена Заповед №1120/09.12.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, на И. А. Ю. към „Енерго-Про Продажби“ АД, за: сумата 272.16лв., представляваща незаплатена цена на потребена ел.енергия, в периода: 08.06.2021г.-26.08.2021г. дължима съгласно ОУ ДПЕЕ на „Енерго-Про Продажби“ АД за обект с абонатен №0**** и клиентски №****3 на адрес: с.Д. ул.**** Общ.Л., за което е издадена фактура №ФП0311044262/09.07.2021г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 08.12.2021г. до окончателното и изплащане; сумата 7.41лв., представляваща обезщетение за забава в плащането на задължението в размер на законната лихва за периода от падежа на фактурата - 20.08.2021г. до 26.11.2021г.; сумата 75.00лв., представляваща направените по делото разноски(ДТ и юрисконсултско възнаграждение). Издадената заповед за изпълнение била връчена на длъжника при условията на чл.47 ал.5 от ГПК. С Разпореждане ГОРС е указал на заявителя, че в едномесечен срок от връчване на препис от настоящото разпореждане може да предяви против длъжника иск за установяване на вземането си по заповедта за изпълнение, като довнесе дължимата държавна такса.

Въз основа на така установените факти по делото съдът прави следните правни изводи:

Съгласно фикцията, установена с чл.110 ал.2 от ЗС, електрическата енергия следва статута на движимите вещи. С приемането на чл.98а от ЗЕ(ДВ бр.54/2012г. в сила от 17.07.2012г.) се въвежда нов принцип спрямо определени сделки, сключени при т.н. Общи условия, различен от този по чл.16 от ЗЗД и чл.298 от ТЗ, а именно: „Публикуваните Общи условия влизат в сила за клиентите на крайния снабдител, без изрично писмено приемане”, като в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия клиентите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат при съответния краен снабдител на електрическа енергия заявление, в което да предложат специални условия. С тази разпоредба се определя моментът, от който общите условия стават задължителни за потребителите - от публикуването, а не от приемането им. Така, Общите условия са част от правоотношението между „ex Lege”, по силата на факта на публикуването. Съгласно чл.17 т.2 от ОУ на ДПЕЕ, приложими към настоящия момент, „потребителят се задължава да заплаща стойността на използваната в имота електрическа енергия в сроковете и по начина, определени в тези Общи условия”. Сроковете били регламентирани в чл.26 от ОУ на ДПЕЕ, като в чл.26 ал.6 изрично било посочено, че потребителят се счита за надлежно уведомен, че дължи плащане на използваната ел.енергия в посочените срокове, независимо дали е получил предварително писмено уведомление за размера на задължението, т.е. потребителят изпада в забава след настъпване на падежа на съответната фактура, без да е необходимо изпращането на изрична покана за плащане на дължимите суми. Съгласно чл.38 от ОУ на ДПЕЕ, „потребител, който не изпълни задължението си за плащане в срок на дължими към „Енерго-Про Продажби”АД суми, дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва за всеки просрочен ден”. По-конкретно, ищецът следва да установи при условията на пълно доказване, че в качеството си доставчик на ел.енергия е доставил реално определено количество ел.енергия, за което са издадени съответните фактури. От своя страна, ответната страна следва да наведе и установи правоизключващи, правопогасяващи или други възражения срещу правото на ответника, в т.ч. и извършено плащане по фактурите за неизплатената доставена ел.енергия.

Спорещите са страни по договорно правоотношение, чийто източник е договор за продажба на електрическа енергия, сключен за неопределено време в рамките на действие на лицензията за обществено снабдяване на „Енерго-Про Продажби”АД, като „битов клиент” по смисъла на §1 т.2а от ДР на ЗЕ ответникът-потребител е обвързан от регулацията на общ договор за снабдяване и разпределение на електрическа енергия с части Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия(цитираните ОУ на ДПЕЕ) и Общи условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи(одобри от ДКЕВР и публикувани съобразно изискванията на ЗЕ). Конкретно, ответникът е потребител на ел.енергия с клиентски№****3, във връзка с продажба на ел.енергия за обект на потребление заведен с абонатен№0****, находящ се в с.Д. ул.**** Общ.Л., във връзка с продажба на ел.енергия в периода: 08.06.2021г.-26.08.2021г. Потребителят, както всеки друг такъв, дължи плащане на стойността на потребената ел.енергия, съгласно чл.79 ал.1 от ЗЗД ввр. чл.327 ал.1 от ТЗ и чл.17 т.2 от ОУ на ДПЕЕ. Твърдението за неизпълнение на парично задължение за плащане стойността на консумираната ел. енергия от ответника-потребител, е за отрицателен факт, който обръща тежестта на доказване и в тежест на ответника е да докаже, че е изпълнил, каквито доказателства по делото не са събрани. Следователно, при безспорно ползване на ел.енергия от ответната страна, която в съдебното производство е доказана от ищеца като количество и стойност до размер на 272.16лв., представляваща незаплатена цена на потребена ел.енергия, в периода: 08.06.2021г.-26.08.2021г.

Основателни се явяват претенциите на ищеца по отношение на лихвата за забава. Купувачът на доставената ел.енергия(със статут на движима вещь) изпада в забава, ако не изплати покупната цена, когато ел.енергията е доставена, респ. консумирана от потребителя-купувач по аргумент от чл.327 ал.1 от ТЗ. Предвид изложеното претенцията за сумата 7.41лв., представляваща мораторна лихва, определена като сбор от мораторните лихви на всички фактури, за периода от датата на падежа на всяка една фактура до 26.11.2021г., както и за законната лихва върху главницата 272.16лв., считано от датата на подаване на заявлението по ч.гр.дело№2259/2021г. на ГОРС – 08.12.2021г. до окончателното и изплащане.

Установи се, че в хода на процеса, след образуване на исковото производство И. А. Ю. е извършил плащане на претендираните суми в полза на „Енерго-Про Продажби”АД. Заплащането на дължимото от ответника е потвърдено и от ищеца в молба с вх.№10605/06.10.2022г. Тези факти, съдът е длъжен да вземе предвид, с оглед приложението на нормата на чл.235 ал.3 от ГПК. Предвид факта, че се извършило плащане непосредствено след получаване на исковата молба, то претенциите за дължимост по издадена Заповед№1120/09.12.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.дело№2259/2021г. за

сумата 272.16лв., представляваща незаплатена цена на потребена ел.енергия, в периода: 08.06.2021г.-26.08.2021г. дължима съгласно ОУ ДПЕЕ на „Енерго-Про Продажби“ АД за обект с абонатен №0**** и клиентски №****3 на адрес: с.Д. ул.**** Общ.Л., за което е издадена фактура №ФП0311044262/09.07.2021г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 08.12.2021г. до окончателното и изплащане; сумата 7.41лв., представляваща обезщетение за забава в плащането на задължението в размер на законната лихва за периода от падежа на фактурата - 20.08.2021г. до 26.11.2021г., следва да бъдат отхвърлени, предвид извършено плащане от ответника Ю. в хода на процеса.

Действията на ответника след образуване на исковото производство по заплащането на задълженията, предполага признание на иска и води до установеност в съдържанието на отношението между страните, на която основа съдът е властен да постанови решението си. Извършеното изпълнение от ответницата, след получаване на преписа от исковата молба, се отразява върху разпределението на разностите, тъй като от този факт, независимо, че съдът следва да постанови отхвърлителен диспозитив, следва произнасяне по искането за разностите на ищеца, по общото правило на чл.78 ал.2 от ГПК. Приложимостта на разпоредбата на чл.78 ал.2 от ГПК за освобождаване на ответника от разности предполага кумулативното наличие на две предпоставки: -ответницата да не е дала с поведението си повод за завеждане на делото; -да признае иска(само при кумулативното наличие на тези две предпоставки разностите се възлагат върху ищеца). Падежът на задължението, изискуемостта на вземането и забавата да се изпълни не са еднозначни понятия, независимо че е възможно в определени хипотези моментът на настъпването им да съвпада. Падежът се определя като момента, в който задължението трябва да бъде изпълнено от длъжника, още и като момента, в който настъпва изискуемостта. Изискуемостта е възможността на кредитора да иска реално изпълнение – било като отправи извънсъдебна покана до длъжника, било като предяви иск за реално изпълнение в защита на своето право. Забавата е противоправно закъснение, за което длъжникът отговаря. Изпълнението на облигацията е подчинено на принципа, че задължението трябва да бъде изпълнено веднага, освен ако не следва друго от волята на страните или закона – съгласно чл.69 ал.1 от ЗЗД, ако задължението е без срок, кредиторът може да иска изпълнението му веднага. След като ответникът признава дълга си, чийто падеж е настъпил, той дължи извършване на плащане без да чака предприемането на други действия, покани или образуване на съдебни дела от ищеца. Поканата(исквата молба) тук би имала значение само за изпадането на длъжника в забава, т.е. за присъждането в полза на ищеца на обезщетение в размер на законната лихва за закъсняло плащане. И след като не е предприел никакви действия по изпълнение(плащане на цената на консумираната ел.енергия) до завеждането на исковата молба в съда, поведението на ответника се възприема като даващо основание за воденето на настоящото производство, целящо снабдяване на кредитора с изпълнителен титул. По тази причина, съдът счита, че не е налице едно от предвидените условия в чл.78 ал.2 от ГПК - ответникът да не е дал повод за завеждане на иска, поради което не би могъл да се ползва от процесуалната привилегия на посочената норма. Така, при този изход на делото и на основание чл.78 ал.1 от ГПК, ответникът следва да заплати на ищеца направените по в исковото производство разности. В настоящия случай разностите представляват: ДТ по чл.1 от Тарифа към ДТССГПК - 75.00лв.; юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00лв.(съобразено с чл.78 ал.8 от ГПК ввр. чл.37 ал.1 от ЗПП ввр. чл.25 ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ), или общо 175.00лв. Дължими от страна на ответника са и разностите в заповедното производство - ч.гр.дело №2259/2021г. на ГОРС в размер на 75.00лв., инициирали исковото производство.

Водим от изложените съображения и на основание чл.258 и сл. от ГПК и чл.7 ал.2 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от страна на „Енерго-Про Продажби“ АД с ЕИК:****, със седалище и адрес на управление: гр.Варна район „Владислав Варненчик“ Варна Тауърс-Г, бул. „Владислав Варненчик“ №258, представлявано от всеки двама от членовете на управителния му съвет, а именно: П.С., Я.Д. и Д.Д., против И. А. Ю. с ЕГН*****, с постоянен и настоящ адрес: с.Д. ул.**** Общ.Л., с друг известен адрес: с.Д. ул.**** Общ.Л., за приемане за установено, че И. А. Ю. дължи на „Енерго-Про Продажби“ АД по Заповед №1120/09.12.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, издадена по ч.гр.дело №2259/2021г. на ГОРС: сумата

272.16лв., представляваща незаплатена цена на потребена ел.енергия, в периода: 08.06.2021г.-26.08.2021г. дължима съгласно ОУ ДПЕЕ на „Енерго-Про Продажби“АД за обект с абонатен№0**** и клиентски№****3 на адрес: с.Д. ул.**** Общ.Л., за което е издадена фактура№ФП0311044262/09.07.2021г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 08.12.2021г. до окончателното и изплащане; сумата 7.41лв., представляваща обезщетение за забава в плащането на задължението в размер на законната лихва за периода от падежа на фактурата - 20.08.2021г. до 26.11.2021г., поради извършено плащане от страна на И. А. Ю. след образуване на гр.дело№696/2022г. на ГОРС.

ОСЪЖДА И. А. Ю. с ЕГН*****, с постоянен и настоящ адрес: с.Д. ул.**** Общ.Л., с друг известен адрес: с.Д. ул.**** Общ.Л., ДА ЗАПЛАТИ на „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“АД с ЕИК:****, със седалище и адрес на управление: гр.Варна район „Владислав Варненчик“ Варна Тауърс-Г, бул.„Владислав Варненчик“№258, представлявано от всеки двама от членовете на управителния му съвет, а именно: П.С., Я.Д. и Д.Д., сумата 175.00лв./сто седемдесет и пет лева/, представляваща направените разноси в производството по гр.дело№696/2022г. на ГОРС; сумата 75.00лв./седемдесет и пет лева/, представляваща направените разноси в производството по ч.гр.дело№2259/2021г. на ГОРС.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Великотърновския окръжен съд в двуседмичен срок, считано от датата на получаване на съобщението, че е изготвено и обявено.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____